

Hermanis Paukšs

SĒDĒŠANA
(absurda viencēliens)

A SĒŽ UZ SOLIŅA. PIENĀK B UN APSĒŽAS VIŅAM
BLAKUS.

B. Vai sen te sēžat?

A. Gadu.

B. Un vai ir pa šo laiku kas interesants noticis?

A. Nekas.

PIENĀK C UN ARĪ APSĒŽAS UZ SOLIŅA.

C (B). Vai ilgi jau tā sēžat?

B. Trīs gadus.

C. Un kas labs pa šo laiku te noticis?

B. Nekas.

D (pienāk). Kas noticis? Kāpēc jūs te tā sēžat?

C. Tāpēc, ka nekas nenotiek.

D. Un vai ilgi jau?

C. Septiņus gadus.

D. Drīkst pievienoties?

C. Drīkst.

D APSĒŽAS, GARĀM IET E.

E. Idioti! Jau divpadsmit gadus es jūs vēroju, un visu šo
laiku jūs tikai sēžat un sēžat, par spīti tam, ka tik un tā
nekas nenotiek! (Prom.)

- A. Tas gan ir stulbs!
- B. Jā – šitā izniekot divpadsmit labākos savas dzīves gadus!
- C. Galu galā – katrs pats savas laimes kalējs!
- D. Pats domā, spried un sver, pats esi kungs un laimei
durvis ver!
- A. Rainis.
- C. Uzlabots.
- B. Āmen!